

6) *Rabat* ('raval') i *carraria* MAÇALCAMA, que el *Rept.* cita dins la ciutat de València, a la «villa de Boatella» (Bof., p. 237): crec que deu estar per *Manzal al-Qama* compost amb el nom *Alcama*, que, entre altres fou el d'un famós general sarraí d'Espanya, a l'època califal.

7) MASSALCOREIG, poble del Segrià, a vora del Cinca, prop de l'aiguabarreig amb el Segre.

Pron. *masakorēč* oït a la Granja d'Escarp, Maials i Aitona (o bé, menys corrent, *samakorēč*); igual vaig notar jo allí mateix en l'enq. de 1935 (vi, 26ss.); *masakorēč* a Alcoletge; i a Llardecans id., preferit a *samalkorēč*, 1931 (LL 29, 216); *masakorēč* a Soses (XLII, 64.7); anàlogament a Saidí, 1931; *masacorēč*, Casac. a Mequinensa, 1927; gentilici *masakorečáns* a La Granja, *masakorečáns* en el poble mateix.

MENCIONS ANT. s. XIII: *Mazalcoratx* (BABL IV, 36) i *Maçalcoreix* (Pleyan de Porta, *Notes Hist.de Lda.*, p. 58); 1359: *Mdsalcoreig* (*CoDoACA* XII, 20); 1453: Matheus de *Çamalcorreig* (Lladonosa, *Montsuar*, p. vii).

ETIM. *manzal al-Kurájši* 'l'alberg del Coraixita' del nom de la famosa tribu d'Aràbia (*EntreDL* III, 161, *E.T.C.* I, 266): com és sabut, els adjectius nisba en I, en vulgar s'accentuaven a la síl·laba penúltima sempre que era llarga.

PARÒNIMS. Hi hagué un *HOMÒNIM* a l'Aragó occidental, cap al Moncayo (no lluny de Veruela i Magallón), el nom del qual trobem escrit en lletres àrabs *manz(a)lKwr(a)š*, parlant d'un prior de M.K., l'a.1245; també en lletra llatina: fi S. XII: *Macellcoraz*; 1227: *Mazalcorag*; 1238: *Macelcorais*; 1245: *Mezalcorach* (*Al-Andalus* X, 1); mj.S. XII: *Alcorachi* (ib., p. 85); 1199: *Alchoraxi* (p. 86).

A les dues últimes mencions, el nom de la tribu mateixa, anomenada segons els seus membres (*Bent-*), va donar nom a alguns llocs mallorquins i valencians.

Especialment *Binicoraix* a Artà, que ja apareix en el *Repartiment de Mallorca*: «Alcheria *Benichorax*» (ed. Bof., p. 28, Quadrado 476).

D'altra banda, en el País Valencià, a la comarca de Gandia, un despoblat del te. de Benipeixcar, segons SSiv. 112, es diu *Benicaurix*, forma que ha sofert dues ultracorreccions: *ó > au*, reaccionant contra les formes catalanes tipus *poc, cosa* (moss. *au*); i *-ej > i*, reaccionant contra les formes mossàrabs tipus *mei=cat. mig, seis=cat. sis*. És possible que sigui el mateix un *Bonalcorag* que Mtz.Fdo. (*Doc.Val.ACA* 1, 1580) troba en un doc. de 1273, junt amb *Bonalfaquim* (cf. *Binialfaquí*, prop d'Almudaina? SSiv. 164).

També podem imaginar que un cognom *Coleixà* que hom assenyala com arrelat a Cullera, resulti de *Coreixí* per la neutralització *r=l*, pròpia dels moriscs; i amb *à*, per l'equivalència dels sufixos; o bé partint

del dual *koreššyân* 'els dos koraixites'.

8) a) MASSALET. És un despoblat del terme de Carlet: *masalēt* (xxx, 179.6); en docs. dels SS. XIV i XV (grafies *Maçalet, Mercelet*) com nom d'una alq., que SSiv. cita s.v. *Carlet* i que s'identifica amb un *Salich* de la carta de població de Carlet de 1251 (SSiv. 282; *GGRV Val.* II, 121); *Masalet* a. 1804 i ja en els censos de moriscos del S. XVI-XVII.

ETIM. no ve de *manzal*, però sí del mot de la mateixa arrel *mānzila*, en pl. *manzilā* (deu ser el pl. corrent perquè els puristes condemnen un pl. fracte usat per l'*Aḥbar Maḡmū'*), que designa una mena d'hostalet («auberge gratuite» a Aràbia (S. XVIII), i té també altres accs. («une journée de chemin» en geògrafs, «dignité, poste élevé» *Aḥbar. Dozy, Suppl.* II, 662).

8 bis) Del singular *manzila* potser vindrien:

b) *Manzilla* pda. de l'Alcora (xxxix, 115.3) amb terminació un poc alterada: sigui espontàniament, sigui per influència de la terminació *-il-Lāh* del superlatiu islàmic (com en *Fondeguilla*, vegeu supra aquest art.)

c) *El Mesell* (pron. *mezēš*) és una pda. del Campello (xxxv, 109.4), que vindrà de *mānzāl āl-Lāh* (< *mezēlēš*) amb aquest superlatiu, i haplogia de *-el-el*.

9) MASSALFASSAR, poble prop de la costa de València.

MENCIONS ANT. No en sé gaires on consti bé la forma del nom i s'hi pugui identificar de segur, encara que SSiv. en cita com antiga (sense datar) la grafia *Maçalfaçar*, però fent constar que no va ser parròquia, sinó filial de *Massamagrell* fins a data moderna. Es veu que fins llavors devia ser lloc de ben poca importància perquè no consta inequívocament fins a 1609, en el cens de Boronat-Reglà (p. 107) que hi troba només 15 cases de cristians vells (pertanyents a Su Majestad), mentre que *Massamagrell* ja en tenia llavors 104.

10) Cert que l'art. de S.Siv. (289) li atribueix documentació molt anterior, però és perquè ell el confon amb un lloc parònim MAÇALFAÇA(N), *-çén*; de nom, però, diferent, d'una antiga alq. del terme de València: ja des del punt de vista geogràfic s'ha de desestimar, perquè entre València i aquell poble hi ha distància considerable (és 12-15 k. al N. del Túria) i amb 8 o 10 pobles entremig, tant o més importants, molts d'ells amb documentació antiga, i uns quants figuren ja en el *Rept.* (com *Massamagrell* etc.).

Els lingüistes veiem també, inequívocament, que són noms inconciliables, encara que no difereixin gaire: *Maçalfaçen* en el *Rept.* com mera alqueria de la ciutat de València (Bof., p. 278). donada el 1240 a Domingo de Barcelona: és sens dubte el mateix que *Mencel Açen*, que hi consta també com alqueria de la ciutat (a la p. 182), que en efecte havia estat dona-